

Народні обряди для дівчат («Ой вінку мій, вінку»)

Багато українських дівчат дотримувалися давніх традицій щодо сватання, пошуку нареченого та вірили у свою долю.

Дівчата плели вінки, які пускали по річці, та той хлопець, якому пощастило виловити його, мав стати нареченим. Вважалося, якщо вінок потонув, незабаром дівчина помре.

Велика кількість традицій перейшла з язичництва у християнські часи. Наприклад, свято Івана Купала. Це свято на честь бога земних плодів Купали, йому приносили в дар хліб та усіляку їжу. Обов'язковою прикрасою на цьому святі є вінок з листя та квіток.

Вінок став і загальнонародним символом дівування, носили його лише незаміжні дівчата. Втрата його означала прощання із дівочтвом. Дівчата, котрі носили вінки, асоціювалися із сонцем, що сходить, із символом святості, молодості, вірності.

І досі вінок уміють плести усі дівчата і з задоволенням кидають його на воду, ворожачи, або просто прикрашають себе.